

Міністерство освіти і науки України

Національний університет біоресурсів і природокористування України

Ніжинський агротехнічний інститут

Факультет агротехнологій та економіки

Кафедра соціально-гуманітарних дисциплін

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Декан факультету

Галина МАКЕДОН

2022 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЕТНОКУЛЬТУРОЛОГІЯ

ступінь освіти	бакалавр
галузь знань	20 «Аграрні науки та продовольство»
спеціальність	201 «Агрономія»
освітня програма	Агрономія

Робоча програма з дисципліни «Етнокультурологія» для здобувачів вищої освіти спеціальності 201 «Агрономія» освітньої програми «Агрономія»

Розробники:

Литовченко В.П., к.філос.н., доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

Протокол від "02" червня 2022 року № 11

Завідувач кафедри

Олександр СИДОРОВИЧ
(підпис) (ПІБ)

Схвалено проектною групою освітньої програми Агрономія

Гарант освітньої програми

Андрій СЕМЕНІХІН
(підпис) (ПІБ)

© Литовченко В.П., 2022 рік

© НАТІ, 2022 рік

ВСТУП

Робоча програма навчальної дисципліни «Етнокультурологія» складена відповідно до освітньої програми підготовки бакалаврів галузі знань 20 – «Аграрні науки та продовольство» формує інтегральну, загальні та спеціальні (фахові) компетентності та програмні результати навчання, якими володіють здобувачі вищої освіти.

Мета вивчення навчальної дисципліни - покращення гуманітарної підготовки студентів, ознайомлення студентів з основними тенденціями та формами етнокультурного розвитку українського народу від найдавніших часів до сучасності;

Завдання вивчення дисципліни: вивчення особливостей українського етносу у контексті світової етнокультури, сформуванню почуття етнічної самосвідомості, гордості за належність до української нації, прищеплення зацікавленості до досягнення духовних надбань українського народу.

Навчальна дисципліна формує такі міждисциплінарні зв'язки:
дисципліни, що передують: Історія української державності, Українська мова за професійним спрямуванням;
дисципліни, що забезпечуються:

Загальні компетентності (ЗК):

- здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні;

- здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя;

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;

- знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

Спеціальні (фахові) компетентності (СК):

- здатність застосовувати знання та розуміння фізіологічних процесів сільськогосподарських рослин для розв'язання виробничих технологічних задач.

Програмні результати навчання (ПРН):

- аналізувати основні етапи і закономірності історичного розвитку для формування громадської позиції;

- прагнути до самоорганізації та самоосвіти;

- проводити літературний пошук українською та іноземною мовами та аналізувати отриману інформацію.

Опис навчальної дисципліни «Етнокультурологія»

Найменування показників	Опис підготовки фахівців	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань – 20 – «Аграрні науки та продовольство»	обов'язкова	
	Спеціальність – 201 - «Агрономія»		
Змістових модулів - 2	Рівень вищої освіти: перший ступінь освіти: бакалавр	Рік підготовки	
Загальна кількість годин - 90		1	
		Семестр	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 4		2	
		Лекції	
		16 год.	6 год.
		Практичні, семінарські	
		14 год	6 год.
		Самостійна робота	
		60 год.	78 год.
	Форма контролю: залік		

2. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Основні поняття етнокультурології

Тема 1. Культура та етнос

Сутність та зміст понять «етнос», «фольклор», «етнічна культура», «народна культура», «масова культура», «національна культура». Зв'язок між етнічною та національною культурою. Визначальні риси етнічної культури. Вплив природного середовища на формування етнічної культури. Спільність мови як чинник формування етнічної культури. Картина світу в етнічній культурі. Релігія в процесі формування та функціонування етнічної культури. Етнічні цінності.

Мова як етнічна ознака. Говірка, діалект, літературна та державна мова, мова міжнародного спілкування. Етномовні спільноти і сучасні мовні сім'ї. Етнологія як наука вивчення народів світу. Характерні ознаки етнічної культури. Етносоціальна спільнота: плем'я, народність, нація.

Роль та форми народних вірувань в етнічній культурі. Основні ментальні структури ранніх культур: міф, обряд, тотем. Реалізація та розвиток етнічної культури в комплексі видів народної художньої творчості.

Антропогенез і теорії походження людини. Теорії етногенезу. Палео, мезо-, неоетногенез. Механізми трансляції культури: традиція, звичай, обряд, ритуал. Етнічні процеси в сучасному світі. Еволюціоністська культурологічна концепція. Біологічна концепція. Психологічна культурологічна концепція. Ціннісна культурологічна концепція. Функціоналістська концепція культури

Концепції етногенезу українців. Походження етноніму «Україна». Антропологічні типи українців. Етнічні та географічні назви української землі. Етнографічна група. Історико-етнографічний регіон. Історико-етнографічне районування України, етнографічні групи українців. Етнографічне районування України та сучасний адміністративно-територіальний поділ України. Територіальні діалекти української мови.

Національний характер та ментальність. «Хвороби» національної психіки. Етнічна релігія та міфологія українців. Народний світогляд.

Тема 2. Матеріальна культура українців

Традиційний побут українців. Українська хата та господарські споруди. Регіональні особливості народного житла. Інтер'єр народного житла як образно-символічний і мистецький простір. Особливості української традиційної кухні. Способи приготування страв. Обрядові та святкові страви.

Народний текстиль та одяг. Ткацтво як вид народної творчості. Техніки ткацтва. Килимарство. Орнаментика народних тканин та килимів. Осередки килимарства та художнього текстилю (Гуцульщина, Решетилівка, Кролевець). Способи оздоблення тканин: вибійка, вишивання. Особливості вибійки.

Вишивання. Символіка вишивки та народні звичаї. Техніки вишивання, народні шви. Які вироби оздоблювалися вишивкою. Український рушник: Історія і сучасність. Функції рушника в українській культурі.

Класифікація українського народного одягу. Характерні особливості українського народного одягу. Функції народного одягу. Народний одяг: історія і сучасність. Народна творчість і сучасна мода.

Тема 3. Українське народно-декоративне вжиткове мистецтво та художні ремесла

Класифікація українського народно-декоративного вжиткового мистецтва. Техніки та матеріали народного мистецтва. Види художніх ремесел. Українська орнаментика.

Витинанка. Історія та техніка витинання. Витинанки як вид народної творчості. Сюжети народних витинанок. Витинанки в інтер'єрі.

Ковальство як ремесло і мистецтво. Художня обробка дерева. Різьба по дереву. Плетіння з лози, рогозу, коренів. Дерев'яні та плетені вироби – меблі, посуд, реманент, декоративне оздоблення обійстя.

Українська народна кераміка як вид декоративного мистецтва. Керамічні вироби та їх призначення. Керамічні кахлі. Посуд. Осередки гончарства (Косів, Опішня, Васильків). Осередки гутництва. Способи декорування гончарних виробів.

Види та жанри народного малярства. Техніки та матеріали народного малярства. Народна картина. Козак Мамай. Видатні майстри народного малярства. Марія Примаченко. Петриківський народний розпис.

Писанкарство як вид народної творчості. Звичаї та обряди, пов'язані із писанкою. Види великодніх яєць: писанка, крашанка, мальованка, дряпанка, крапанка. Традиційні та сучасні техніки їх оздоблення.

Українські флористичні традиції. Квіти в українській обрядовості. Українська флористична символіка. Символіка рослин у народній традиції. Рослини – символи України (калина, верба, барвінок та ін.), їх використання у флористичних композиціях до державних свят та сучасних весільному та поховальному обрядах. Символіка світового дерева у народній флористичній традиції та сучасних аранжуваннях.

Різдвяно-новорічні композиції, композиції до свят зимового циклу. Композиції до свят весняно-літнього та осіннього циклу свят (Великодніх свят, свята Трійці, зелених свят, Маковія, Спаса та ін.). Вінок як традиційний оберіг та сучасна флористична композиція. Символіка букету до свята Маковея. Флористичні натюрморти. Спасівський натюрморт.

Змістовий модуль 2. Духовна культура українців

Тема 4. Українська обрядовість, музичне мистецтво

Народні свята зимового, весняного, літнього та осіннього циклів.

Українська народна музика. Народні музичні інструменти. Троїсті музики. Мистецтво кобзарів. Види та жанри українського фольклору. Українська народна пісня. Види та жанри українських народних пісень. Обрядовий пісенний фольклор. Народні танці.

Український прозовий фольклор. Народні казки та легенди. Народний гумор. Українські прислів'я та приказки.

Музика як вид мистецтва. Музика княжої доби. Музичні братства. Музична освіта (Києво-Могилянська академія, Глухівська співацька школа). Церковна музика. Партесний спів. Церковний хоровий концерт (М. Березовський, Д. Бортнянський, А. Ведель). Кобзарське мистецтво.

Основні риси розвитку і жанри музичного мистецтва XIX - поч. XX ст. (М. Лисенко, Б. Сокальський, П. Ніщинський, М. Леонтович, К. Стеценко). Українська національна опера (С. Гулак-Артемівський, М. Вербицький, М. Аркас, І.Воробкевич).

Світська хорова музика (М. Лисенко, К. Стеценко, М. Леонтович, Я. Степовий, О. Кошиць, С. Людкевич). Створення та діяльність провідних хорових колективів (хор ім. Г. Верьовки, «Думка»).

Фортепіанна музика (М. Лисенко, О. Лизогуб, В. Косенко).

Симфонічна музика (М. Калачевський, М. Лисенко, Б. Лятошинський, Л. Ревуцький).

Синтетичні види музичного мистецтва. Українські опера і балет.

Народне та аматорське музичне мистецтво.

Тема 5. Українське театральне мистецтво

Елементи театру в народних обрядах, іграх, мистецтві скоморохів, церковному богослужінні.

Шкільний театр і шкільна драма. Вертеп – народний ляльковий театр. Роль братств та Києво-Могилянської академії в активізації театрального життя. Театр-балаган і його антикріпосницька спрямованість.

Кріпосницький театр. Аматорський театр. Полтава і Харків – центри театрального життя в Україні у першій половині XIX ст. Закладення основ українського театру. Діяльність І. Котляревського, Г. Квітки-Основ'яненка, М. Щепкіна, К. Соленика. Драматична творчість Т. Шевченка.

Заснування професійного українського театру в II половині XIX ст. Театр корифеїв (М. Кропивницький, М. Старицький, І. Карпенко-Карий, М. Садовський, П. Саксаганський, М. Заньковецька). Театр М. Соловцова у Києві. Тенденції побутовізму, романтизму і сентименталізму в українському театрі. Український професійний театр в Західній Україні.

Поєднання національних традицій з європейськими впливами. Театр М. Садовського, драматургія Лесі Українки, В. Винниченка, О. Олесь. Нові напрями розвитку національного українського театру у 20-х рр. XX ст. («Березіль», «Центростудія»), театр мініатюр. Діяльність Леся Курбаса і М. Куліша.

Особливості розвитку національного театру в 60-90-х рр. (С. Данченко, Р. Віктюк, А. Жолдак).

Театральне життя України після здобуття незалежності. Поява нових театрів. Театральні конкурси і фестивалі. Занепад театрального життя як наслідок економічних кризових явищ.

Тема 6. Українська архітектура та образотворче мистецтво

Архітектурні стилі. Види архітектури: житлова, цивільна, промислова, садово-паркова, палацо-паркова, містобудування.

Архітектура Київської Русі. Дерев'яне та кам'яне будівництво. Софія Київська.

Архітектура XVI – XVIII ст. Оборонна архітектура. Стиль ренесанс в історичній забудові Львова.

Бароко в українській архітектурі (І. Григорович-Барський, С. Ковнір, І. Зарудний, Й. Шедель, Б. Растреллі та ін.)

Класицизм в архітектурі України кінця XVIII – першої половини XIX ст. (А. Меленський, В. Беретті). Містобудування, садово-паркова архітектура («Софіївка», «Олександрія» та ін.) Еклектика.

Український модерн (В. Кричевський, С. Тимошенко, Д. Дяченко, О. Сластіон, О. Вербицький).

Конструктивізм та раціоналізм в українській архітектурі XX ст. Типовий проект. Житловий масив. Створення домобудівної індустрії. Громадсько-культурне будівництво.

Скульптура: основні види та жанри. Пам'ятки дохристиянської скульптури. Скульптура кіммерійців і скіфів. Ювелірне мистецтво скіфів. Скульптура східнослов'янських племен. Збруцький ідол. Скульптура грецьких міст-держав Північного Причорномор'я.

Скульптура в Київській Русі. Рельєф. Ювелірна майстерність.

Ренесанс і бароко в українській скульптурі. Скульптурний портрет, надгробок, різьблений іконостас, декоративне ліплення.

Українська скульптура в епоху класицизму та реалізму (І. Мартос, М. Микешин, Л. Позен, М. Паращук, Б. Едуардс, П. Забіла, А. Попель та ін.) Монументальна скульптура Києва, Одеси, Львова, Полтави.

Творчість українських скульпторів XX ст. (І. Кавалерідзе, В. Бородай, Г. Кальченко, В. Зноба, М. Вронський та ін.)

Пам'ятки української скульптури за кордоном.

Мистецтво живопису в Україні. Загальна характеристика. Види живопису (монументальний, станковий, декоративний, театральньо-декоративний). Жанри живопису (портрет, пейзаж, натюрморт, релігійний, історичний, батальний, побутовий, анімалістичний, міфологічний).

Найдавніші пам'ятки живопису на території України (трипільська, зарубинецька, черняхівська та ін. культури).

Візантійські впливи, формування власних традицій в Київській Русі. Фреска. Мозаїка. Іконопис. Книжкова графіка.

Ренесанс і бароко в живописі. Світські елементи та риси реалізму в релігійному живописі. Поява портрету і пейзажу.

Епоха класицизму в українському живописі (Д. Левицький, В. Боровиковський, А. Лосенко, А. Мокрицький). Майстри пейзажу (І. Сошенко, В. Штернберг).

Реалізм (друга пол. XIX ст.). Демократичні тенденції в українському живописі, формування національної школи реалістичного живопису (Т. Шевченко, К. Трутовський, О. Сластіон, М. Самокиш, С. Васильківський, Ф. Красицький, В. Орловський, С. Світославський, М. Пимоненко, М. Мурашко, К. Костанді). Жанрове збагачення. Виникнення рисувальних шкіл (Одеса, Харків). Створення художніх музеїв (Київ, Одеса, Харків, Львів). Організація художніх виставок.

Український мистецький авангард початку XX ст. (М. Бойчук, К. Малевич, О. Богомазов, О. Екстер, Б. Бурлюк).

Український живопис XX ст. (І. Труш, Й. Бокшай, О. Новаківський, М. Бурачек, М. Глушенко, І. Їжакевич, В. Касян, М. Дерегус, Т. Яблонська та ін.)

Тема 7. Українська література

Загальне поняття про літературу. Фольклор – джерело виникнення основних літературних родів та жанрів.

Середньовічна література. Перекладна та оригінальна література Київської Русі. Ораторсько-проповідницька проза, літописання, агіографія, паломницька та моралізаторська проза. «Слово о полку Ігоревім», «Руська правда».

Література епохи Відродження. Ренесансний гуманізм - ідеологічна основа літератури XIV – XVII ст. Ренесансні процеси в українській літературі XIV – XVIII ст. Полемічна література (І. Вишенський, Г. Смотрицький, М. Смотрицький, Х. Філалет, С. Зизаній, І. Борецький та ін.) Розвиток поезії (К. Сакович, К. Зинівій, І. Величковський та ін.)

Риси літературного бароко у творчості Г. Сковороди, Л. Барановича, І. Галятовського, І. Величковського. Розвиток шкільної драми (Ф. Прокопович, Д. Туптало, Г. Кониський, інтермедії). Козацько-старшинські літописи.

Нова українська література. Становлення української літературної мови. Сентименталізм та романтизм. Бурлеск. Творчість І. Котляревського, П. Гулака-Артемовського, Г. Квітки-Основ'яненка, Є. Гребінки, Л. Боровиковського.

Т. Шевченко – основоположник реалізму в українській літературі. Збагачення жанрів і розширення тематики української літератури другої половини XIX ст. (М. Вовчок, І. Нечуй-Левицький, Панас Мирний, П. Грабовський, І. Франко, Леся Українка). Драматургія (М. Старицький, М. Кропивницький, І. Карпенко-Карий).

Українська література XX – початку XXI ст. Розмаїття літературного життя в Україні у 20-х – на початку 30-х рр. Літературні об'єднання («Плуг», «Гарт», ВУСПП, ВАПЛІТЕ та ін.) Літературна дискусія 1928 р. Творчість П. Тичини, В. Сосюри, В. Чумака, М. Куліша. Київські неокласики (М. Рильський, М. Зеров, М. Драй-Хмара, Ю. Клен).

Українська література у часи тоталітаризму. Репресії в середовищі українських літераторів. Соціалістичний реалізм. Кращі здобутки української літератури (творчість Ю. Яновського, А. Малишка, М. Стельмаха, О. Довженка, О. Гончара, П. Загребельного та ін.)

Література 60-90-х рр. XX ст. Оновлення літератури з приходом шістдесятників (В. Симоненко, В. Стус, Ліна Костенко, І. Драч, Д. Павличко, Є. Гуцало та ін.) Здобутки української літератури.

Література української діаспори (У. Самчук, І. Багряний, Б. Лепкий, О. Теліга, О. Ольжич, В. Барка, Є. Маланюк та ін.)

Розвиток літератури після здобуття незалежності. Постмодерн. Творчість Ю. Андруховича, О. Забужко, І. Малковича та ін.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1 (1,5 кредити ECTS)												
Тема 1.	15	4		2		9	13	0,5	0,5			12
Тема 2.	13	2		2		9	13	1	1			11
Тема 3.	13	2		2		9	13	1	1			11
Разом за ЗМ 1	41	8		6		27	39	2,5	2,5			34
Змістовий модуль 2 (1,5 кредити ECTS)												
Тема 4.	13	2		2		9	13	1	1			11
Тема 5	12	2		2		8	13	1	1			11
Тема 6.	12	2		2		8	13	1	1			11
Тема 7.	12	2		2		8	12	0,5	0,5			11
Разом ЗМ 2	49	8		8		33	51	3,5	3,5			44
Усього	90	16		14		60	90	6	6			78

4. Темы практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Культура та етнос	2
2	Матеріальна культура українців	2
3	Українське народно-декоративне вжиткове мистецтво та художні ремесла	2
4	Українська обрядовість, музичне мистецтво	2
5	Українське театральне мистецтво	2
6	Українська архітектура та образотворче мистецтво	2
7	Українська література	2
Разом		14

5. Основні види самостійної роботи, передбачені при опануванні навчальної дисципліни:

1. Вивчення лекційного матеріалу;
2. Підготовка до практичних занять;
3. Опрацювання та вивчення рекомендованої літератури та нормативних документів;

4. Робота з інформаційними ресурсами мереж Інтернет (пошук та обробка інформації);
5. Виконання завдань самостійної роботи;
6. Самоконтроль та самодіагностика засвоєння змісту освіти.

6. Методи навчання

Групи методів		
Засади	Найменування	Характеристики
1. Джерело знань: слово образ досвід	Словесні, Наочні, Практичні	
2. Етапи навчання	Підготовка до вивчення нового матеріалу, Вивчення нового матеріалу, Закріплення вправ, Контроль і оцінка	
3. Спосіб педагогічного керівництва	Пояснення педагога, Самостійна робота	Керівництво: безпосереднє; опосередковане
4. Логіка навчання	Індуктивні, Дедуктивні, Аналітичні, Синтетичні	
5. Дидактичні цілі	Організація навчальної діяльності. Стимулювання і релаксація, Контроль і оцінка, Рефлексія	
6. Характер пізнавальної діяльності	Пояснювально-ілюстративні («готові знання»), Репродуктивні, Проблемного викладу, Частково-пошукові, Дослідницькі	Репродуктивні Продуктивні

7. Форми контролю, методи і критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти

Кожна з форм контролю має особливості й залежить від мети, змісту та характеру навчання. У процесі навчання дисципліни використовуються наступні форми контролю:

- поточний контроль: усне опитування (індивідуальне, фронтальне, групове), комп'ютерне тестування, виконання практичних завдань згідно програми;
- підсумковий контроль: тестування.

8. Розподіл балів, які отримують студенти

Критерії оцінки виконання навчальних завдань є одним з основних способів перевірки знань, умінь і навичок студентів з дисципліни «Етнокультурологія». При оцінці завдань за основу слід брати повноту і правильність їх виконання. Необхідно враховувати такі вміння і навички студентів:

- диференціювати, інтегрувати та уніфікувати отримані знання;
- викладати матеріал логічно й послідовно;
- користуватися додатковою літературою.

Поточний контроль		Рейтинг з навчальної роботи R _{нр}	Рейтинг з додаткової роботи R _{др}	Рейтинг штрафний R _{штр}	Підсумкова атестація (екзамен чи залік)	Загальна кількість балів
Змістовий модуль 1	Змістовий модуль 2					
0-100	0-100	0-70	0-20	0-5	0-30	0-100

Рейтинг студента із засвоєння дисципліни визначається за 100 бальною шкалою. Він складається з рейтингу з навчальної роботи, для оцінювання якої призначається 70 балів, і рейтингу з атестації (екзамену) – 30 балів. Кожний змістовий модуль теж оцінюється за 100 бальною шкалою.

На рейтинг з навчальної роботи за рішенням циклової комісії може впливати рейтинг з додаткової роботи – до 10 балів і рейтинг штрафний (з від’ємним знаком) – до 5 балів.

Рейтинг студента з навчальної роботи $R_{НР}$ визначається за формулою

$$R_{НР} = \frac{0,7 \cdot (R_1 \cdot 1,5 + R_2 \cdot 1,5)}{3} + R_{ДР} - R_{ШТР}$$

де R_i – рейтингові оцінки відповідно i -го змістового модуля за 100-бальною шкалою ($i=1, 2$);

1,5 - кількість кредитів ECTS, передбачених робочим навчальним планом для першого та другого змістового модуля відповідно;

3 – кількість кредитів ECTS, передбачених робочим навчальним планом для дисципліни;
 $R_{ДР}$, $R_{ШТР}$ – відповідно рейтинг з додаткової роботи і рейтинг штрафний.

Студенти, які набрали з навчальної роботи 60 і більше балів, можуть не складати екзамен, а отримати екзаменаційну оцінку «Автоматично», відповідно до набраної кількості балів, переведених в національну оцінку та оцінку ECTS згідно з табл. 2. У такому випадку рейтинг студента з дисципліни дорівнює його рейтингу з навчальної роботи

$$R_{ДИС} = R_{НР}$$

Якщо студент бажає підвищити свій рейтинг і покращити оцінку з дисципліни, він має пройти семестрову атестацію – скласти екзамен. Останню в обов’язковому порядку проходять студенти, які з навчальної роботи набрали менше, ніж 60 балів. Для допуску до атестації студент має набрати не менше 60 балів з кожного змістового модуля, а загалом – не менше, ніж 42 бали з навчальної роботи.

Рейтинг студента з атестації $R_{АТ}$ визначається за 100-бальною шкалою. Якщо на екзамені з дисципліни студент набрав менше 60 балів, то вони йому не зараховуються – не додаються до набраних балів з навчальної роботи, і за студентом зберігається рейтинг (оцінка), визначений за наведеною вище формулою.

В іншому випадку рейтинг студента з дисципліни $R_{ДИС}$ обчислюється за формулою

$$R_{ДИС} = R_{НР} + 0,3 \cdot R_{АТ}$$

Рейтинг студента з дисципліни переводиться в національну оцінку та оцінку ECTS згідно з шкалою оцінювання.

Співвідношення між рейтингом здобувача вищої освіти і національними оцінками

Сума балів за всі види навчальної діяльності – рейтинг здобувача вищої освіти	Оцінка за національною шкалою	
	Екзаменаційна оцінка	Залік
90 – 100	відмінно	зараховано
74-81	добре	
60-73	задовільно	
0-59	незадовільно	не зараховано

9. Інформаційні ресурси в Інтернет

<http://moodle.nati.org.ua/enrol/index.php?id=845>

10. Рекомендована література

Основна література

1. 100 найвідоміших образів української міфології. - К., 2002.
2. Білик Б.І. Етнокультурологія: навчальний посібник - К., 2005.
3. Білик Б.І. Етнокультурологія: поняття і терміни: довідник - К., 2007.
4. Вовк Х. Студії з антропології України. - К., Персонал, 2010.
5. Етнокультурологія: навчально-методичний посібник для підготовки студентів за спеціальністю 034 – Культурологія / І.В. Гурова, С.А. Хрипко. – К., 2021.
6. Історія української культури: навчально-методичний посібник для підготовки до практичних занять та самостійної роботи студентів спеціальності 034 Культурологія освітнього ступеня бакалавр / укладачі В.А. Дмитренко, В.І. Дмитренко. Полтава: ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2019. Ч. 1 (від найдавніших часів до середини XVII століття).
7. Левченко М. Українська художня культура: Навчальний посібник. - Херсон, 2009.
8. Макарчук С.А. Етнічна історія України: навч. посібник. – К., 2008.
9. Селівачов М.Р. Лексикон української орнаментики (іконографія, номінація, стилістика, типологія): навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. мистецтва - К., 2009.
10. Українська культура. Конспекти лекцій для дистанційного навчання: для студентів I курсу усіх спеціальностей / О.О. Петутіна та ін. Х., 2020.

Додаткова література

1. Великдень: звичаї, обряди, страви / авт.-упоряд. Я. Музиченко. - Л.: Свічадо, 2011.
2. Від Романа до Йордана: обряди, символи, страви / авт.-упоряд. Я. Музиченко; муз. ред. К. Міщенко. - Л., 2011.
3. Воропай О. Звичаї українського народу. - К., Школа, 2009.
4. Грищенко Т.Б., Грищенко С.П. та ін. Культурологія. Навч. посібник. – К., 2007.
5. Грушевський М. Ф. Дитина у звичаях і віруваннях українського народу - К., 2006.
6. Дністрянський М.С. Етногеографія України: навч. посіб - Л., 2008.
7. Килимник С. Український рік у народних звичаях в історичному освітленні. - К., 1994.
8. Митрополит Іларіон (Огієнко І.) Візантійська культура і Україна // Україна: філософський спадок століть. Хроніка – 2000. – № 37-38. – К., 2000. – С. 117-129.
9. Наулко В.І. та ін. Культура і побут населення України. - К., 1993.
10. Попович М. Нарис історії культури України. – К.: АртЕк, 2001.
11. Тиводар М. Етнологія. – Л., 2004.
12. Україна - Етнос: Науковий термінол. слов.-довід. з етнол. та дотичних до них проблем українознавства / Ю.С. Фігурний [та ін.]; НДІ українознавства. - К., 2006.
13. Українці у світовій цивілізації і культурі: колективна українознавча монографія / П.П. Кононенко [та ін.]; НДІ українознавства. - К., 2008.
14. Шейко В.М., Тишевська Л.Г. Історія української художньої культури. – Х., 1999.